

Hans Eirik Olav
Gamle Ringeriksvei 36B
1356 Bekkestua

Borgarting lagmannsrett
Postboks 8017 Dep
0030 Oslo

Oslo 26. mai 2017

Økokrim
Postboks 8193 Dep
0034 Oslo
E-post: post.okokrim@politiet.no

Att : Rette vedkommende
Re : 15-022223AST-BORG/04; 15-204002AST-BORG/04; 16-171164AST-BORG/04

Det vises til ovennevnte saksnumre og tilknyttede beslutninger, samt til Økokrims påtegninger, sist påtegning av 23. mai 2017.

Etter å ha gjennomgått korrespondansen i saken, samt lagmannsrettens avgjørelser fremstår det som endelig avklart at verken Økokrim eller domstolen er i stand til å sørge for en rettssikker prosess.

I tillegg til dette har et nytt moment blitt aktualisert; nemlig Oslo tingretts oppnevning av min advokat J. C. Elden som forsvarer i sak mot Pål Gruben og Eirik Jensen, saker med høy krimfaktor, nær tilknytning til finanseliten, internasjonal banking og narkotikavirksomhet, samt tilknytning til min sak, og i alle tilfeller med nær tilknytning til bevismateriale som er relevant i Økokrims forfølgning av meg.

Følgende momenter er til hinder for en rimelig og rettferdig rettergang i herværende sak:

1. Borgarting lagmannsrett har i sin beslutning av 12. oktober 2015 valgt å avgjøre saken basert på dokumenter og vitneuttalelser retten verken har vurdert eller sett/hørt. Rettsavgjørelsen er selvforklarende og det skulle ikke være behov for ytterligere redegjørelser for å slå fast at man under et slikt regime aldri vil kunne vinne frem. I samme avgjørelse "glemte" lagmannsretten å behandle anken over straffutmålingen.
2. I Borgarting lagmannsretts beslutning av 16. september 2016 behandlet retten den forlagte anken over straffutmålingen. Anken ble nektet fremmet, men til tross for dette behandlet retten likevel anken, i all hemmelighet og forhøyet straffen til nær fem år, for så å gi strafferabatt for saksbehandlingsfeilen, slik at man kunne ende opp med de fire år som tingretten hadde gitt. Realiteten er altså at straffen ble forhøyet med nær ett år, uten å involvere tiltalte. Deretter har lagmannsretten skjult realitetsbehandlingen ved å gi tilsynelatende samme straff som tingretten ga. Når retten kan forgripe seg på lov og rett, forpurre en rettferdig rettergang på denne måten, og så åpenlyst, fremstår det som sikkert at domstolen ikke har til hensikt å frifinne, selv om det skulle foreligge overvekt av frifinnende dokumentasjon/bevis. Det vil følgelig måtte betraktes som et nytt

rettsovergrep dersom saken skulle fortsette i Borgarting lagmannsrett, i samme avdeling, med stort sett de samme dommerne, kanskje t.o.m. lagdommer Jahre som jo nå har dømt mot meg i flere saker i samme sakskompleks. Vi har tidligere påpekt et trettitalls inhabiliserende forhold, alle sammen fullstendig ignorert av lagmannsretten. Lagmannsrettens oppgave er å forvalte lovene, objektivt og nøytralt. Det har retten bevisst nektet å forholde seg til i herværende sak.

3. I Borgarting lagmannsretts beslutning av 20. januar 2017 sementerer retten den *spesialrettsregel* som ble etablert ved beslutning av 12. oktober 2015, nemlig at en ankeinstans kan tilsidesette loven og i stedet hypotisere over hva vitner kan komme til å si, samt hypotisere over bevisverdien av dokumenter retten ikke har sett, og på dette grunnlag slå fast at de bevis retten har blitt tilbudt men ikke har sett, ikke vil kunne være av frifinnende art. Lagmannsretten står altså fullstendig fast på denne nye rettsregel, som strider mot lov og anerkjente prinsipper om rimelig og rettferdig rettergang. Igjen kan man bare slå fast at det vil være et nytt rettsovergrep dersom saken skulle fortsette i Borgarting lagmannsrett.
4. I straffesak mot Gjermund Cappelen og Eirik Jensen har det kommet frem at Cappelens virksomhet har gitt stor profitt. Dog har påtalemyndigheten, under behandlingen av straffesaken, tilsynelatende dekket over brorparten av profitten fra den samlede narkotikavirksomhet som Cappelen har kontrollert, anslagsvis beregnet – av påtalemyndigheten selv – til flere milliarder kroner.

En større del av Cappelens profitt har gått til kjøp av nye narkotikaforsendelser til Norge. Transaksjonene (eller deler av disse) er med stor sannsynlighet gjort gjennom Økokrims kronvitne Hans Olav Eldring og hans sveitsiske bankforbindelser. Videre er det blitt gjort kjent at Cappelen har investert NOK 40 millioner i aksjer i selskapet *Apple*, samt at han har investert NOK 13 millioner i et tysk pornoselskap.

Alle investeringer Cappelen har gjort, herunder de ovennevnte samt kjøp av nye narkotikaforsendelser, er muliggjort gjennom profitt fra den norske narkotikavirksomheten, og er følgelig å regne som straffbar hvitvasking. Hvitvaskingen er muliggjort ved bistand/engasjement fra kronvitnet Eldring og tilknyttede sveitsiske banker. Det følger av dette at Eldring og de sveitsiske banker han er/har vært tilknyttet, er dypt involvert i Cappelens internasjonale narkotikavirksomhet.

Norsk påtalemyndighet, herunder Økokrim, er kjent med dette, men har valgt å beskytte Eldring, hvilket indikerer et kriminelt bakteppe av uant størrelse, og som ønskes holdt skjult. Kronvitnet i den sak Økokrim har reist mot meg er altså å regne som høykriminell. Lagmannsretten har, i likhet med tingretten, lagt til grunn at Eldrings forklaringer i sak mot meg – forklaringer som går til kjernen på spørsmålet om den handling jeg er blitt forfulgt for er straffbar – er sannferdige. Det blir i dette bildet – isolert sett – enklere å forstå hvorfor Økokrim med viten og vilje, og med anmelder Ro Sommernes som aktiv medhjelper, i fire år har hemmeligholdt straffeprosessen mot meg i Sveits, først uten å informere meg og tingretten om dette, og deretter fornekte at slik prosess har funnet sted. Selv etter at prosessen er blitt avslørt og bekreftet gjennom dokumentasjon fra sveitsiske myndigheter, har Økokrim likevel fortsatt sin fornektelse.

Påtalemyndighetens, herunder Økokrims beskyttelse av Eldring, samt de samme myndigheters tilsløring/tildekking av det reelle omfanget av Cappelens narkotikavirksomhet, og Eldrings/sveitsiske bankers medvirkning, fremstår som et absolutt hinder for en rimelig og rettferdig rettergang i herværende sak. Det vil altså ikke være mulig å vurdere anken over tingrettens dom med mindre det først gis fullt innsyn i straffesaksdokumentene i Sveits, samt i dokumentmassen i påtalemyndighetens sak mot Cappelen og Jensen. Dette vil åpenbart aldri kunne

skje så lenge saken verserer for den klart inhabile og uten tvil uskikkede Borgarting lagmannsrett.

5. I og med at min advokat Elden har blitt rettslig oppnevnt som forsvarer i ovennevnte saker, har tingretten utvilsomt plassert Elden i en slik situasjon at han ikke kan handle fritt og uavhengig til det beste for sine klienter. For å belyse habilitetsproblemet som Oslo tingrett har skapt – og de konsekvenser disse oppnevningene har fått for min sak – legger jeg ved mitt brev til advokat Elden av 24. mai 2017. De faktiske forhold med hensyn til bevissituasjonen ift Sveits kan om nødvendig dokumenteres av min advokat Elden selv eller meg.

Det altoverskyggende problemet i påtalemyndighetens sak mot meg er og har vært dens konsekvente og innbitte uvilje til å tillate fremleggelse av dokumentasjon og andre bevis som er av frifinnende art, samt påtalemyndighetens vilje til å dekke over dokumentasjon og andre bevis som er av frifinnende art og som påtalemyndigheten har lett tilgang til. Alt dette fremgår med tydelighet av det bevismaterialet som for lengst er gitt til lagmannsretten.

I dette arbeidet med å forpurre en rimelig og rettferdig rettergang har påtalemyndigheten også vist seg fra en annen siden, hvor denne myndighet har gått meget langt i å bedra under prosess, hvor man bl.a. har løyet til tingretten at det ikke har pågått straffeforfølgelse av undertegnede i Sveits, mens det motsatte nå er blitt dokumentert. Når Økokrim blir avslørt, eksempelvis med dokumentasjon fra Sveitsiske kolleger, svarer Økokrim med at dette ikke er noe nytt, og har da også fått rettens medhold i dette. Slik dekker Økokrim over avsløringer av sine rettsovergrep.

Det neste og like store problem er Borgarting lagmannsretts uvilje til å stanse påtalemyndighetens rettsovergrep. Tvert imot – og som det fremgår av punktene ovenfor – har lagmannsretten gjort nær sagt alt for å dekke over og strø sand på Økokrims rettsovergrep. Lagmannsretten har eksempelvis, og som nevnt like ovenfor, ikke foretatt seg noe for å stanse Økokrims løgnaktige og sprikende forklaringer om sin deltakelse i og kjennskap til rettergangsprosessen som har pågått i Sveits, mot meg og uten min viten, i fire år. Lagmannsretten har altså gjort seg medskyldig i Økokrims kriminelle virksomhet. Det er disse meget alvorlige rettsovergrep som har ført til de absurde uttalelser som man kan lese i lagmannsrettens avgjørelser – og da spesielt i rettens avgjørelser av 12. oktober 2015 og 20. januar 2017. For ordens skyld gjengis de nedenfor:

Uttalelse i beslutning av 12. oktober 2015:

Slik lagmannsretten ser det, danner imidlertid forholdene som tingretten har vektlagt – hemmeligholdet rundt hva pengene skulle brukes til og hvem som skulle være mottakere, opprettelsen av SAC og disponering av pengene i ettertid – samlet sett et så sterkt grunnlag for domfellelse etter post I og 11, at selv om de påberopte vitnene og samtlige dokumenter fra straffesaken i Sveits føres som bevis, kan dette ikke rokke ved tingrettens bevisvurdering.

Denne fullstendig absurde uttalelse er i seg selv tilstrekkelig dokumentasjon på rettsovergrep og en blatant krenkelse av de prinsipper som var ment å gi borgerne en rimelig og rettferdig rettergang. "Rettsregelen" ble som nevnt ovenfor sementert i lagmannsrettens beslutning av 20. januar 2017:

Lagmannsretten skriver i beslutningen 12. oktober 2015 side 5-6 at de "forholdene som tingretten har vektlagt - hemmeligholdet rundt hva pengene skulle brukes til og hvem som skulle være mottakere, opprettelsen av SAC og disponering av pengene i ettertid - samlet sett [gir] et så sterkt grunnlag for domfellelse etter post I og 11, at selv om de påberopte vitnene og samtlige

dokumenter fra straffesaken i Sveits føres som bevis, kan dette ikke rokke ved tingrettens bevisvurdering."

Lagmannsretten kan ikke se at det som er anført i tilknytning til den nye omgjøringsbegjæringen, kan endre denne konklusjonen.

I omgjøringsbegjæringen vises det til den siterte uttalelsen fra beslutningen 12. oktober 2015, og det anføres at ettersom dokumentene i den sveitsiske straffesaken ikke inngikk i sakens dokumenter da lagmannsretten avsa sin beslutning 3. juni 2016, har lagmannsretten uriktig erklært at den har lest/gjennomgått disse dokumentene.

Denne påstanden er det ikke dekning for. Det lagmannsretten sier i sin beslutning er at bevismessig står domfellelsen så sterkt på det grunnlaget tingretten hadde, at ytterligere bevisførsel (vitner og straffesaksdokumenter) om forholdene i Sveits uansett ikke kunne ha ledet til en annen konklusjon.

Slik lagmannsretten nå ser det fremgår det ikke klart av kjennelsen hvorvidt straffesaksdokumentene fra Sveits var lest, men slik lagmannsretten der argumenterer er det ikke nødvendig at de var lest.

Selv om det har betydning for spørsmålet om betalingen av seks millioner USD rammes som straffbar utroskap om Thule fikk noen motytelse, kan lagmannsretten ikke se at etterforskningen i Sveits kan ha slik betydning for skyldspørsmålet som forsvareren anfører. Lagmannsretten ser det fortsatt slik, som angitt i beslutningen 12. oktober 2015 side 5-6...

Det lagmannsretten egentlig sier er at selv om de påberopte vitnene og samtlige dokumenter i straffesaken i Sveits bekrefter; **1)** at redningsoperasjonen var vellykket og at Saudiaraberne reddet Thule; **2)** at SAC er opprettet og kontrollert/eid av Saudiaraberne; **3)** at Thules utbetaling gikk til Saudiarabernes selskap i Sveits; **4)** at Hans Olav Eldring, Profilgest og advokatfirmaet Tournaire har løyet for domstolen; **5)** at Økokrim boet og Sveitsisk påtalemyndighet sammen med kriminelle elementer i bank- og konsulentbransjen i Sveits har inngått avtaler om å manipulere sak og bevis for å få Olav dømt; **6)** at Økokrim, boet og Sveitsisk påtalemyndighet har kjøpt ut LeKarz mot at han aksepterer et forelegg; og **7)** at det dermed ikke finnes noe bevis på en straffbar handling, så vil ovennevnte beviser likevel/uansett ikke kunne frifinne Olav.

Med andre ord slår Borgarting lagmannsrett fast at denne domstol står fritt til å dømme en person uten å være nødt å se eller prøve bevis som kan frikjenne vedkommende. I dette øyemed mener lagmannsretten at den har en absolutt rett til å stanse ethvert forsøk fra den siktede som kan rokke ved lagmannsrettens oppfatning og tingrettens dom, eksempelvis forsøk på å legge frem frifinnende bevis, enten gjennom vitneførsel eller dokumentasjon.

Myndighetene skal etterforske en antatt straffbar handling også i lys av at anklagen kan være grunnløs. Etterforskningen skal derfor fokuseres mot alle relevante forhold som kan bekrefte skyld så vel som frifinnelse. Dette ufravikelige prinsipp er slått fast i straffeprosessloven § 226, tredje ledd. Myndighetene har følgelig ikke anledning til å slå fast skyld dersom myndighetene ikke har etterforsket forhold som kan føre til frifinnelse. Videre er det ved lov bestemt at myndigheten ikke har anledning til dømme en person før sistnevnte har blitt gitt en reell mulighet til å gjendrive grunnlaget for mistanken og anføre de omstendigheter som kan tale til fordel for han, og at vedkommendes gjendrivelse og anførsler faktisk blir gjenstand for en reell prøving. Disse prinsipper kommer til syne flere steder i straffeprosessloven, jf § 92, første ledd, 226, tredje ledd, og § 294.

Vi står altså overfor en domstol som nekter å tillate full prøving av en anke, basert på en hypotese om at det ikke finnes personer eller dokumentasjon som kan frikjenne tiltalte. Denne hypotese, som selvsagt ikke er mulig å verifisere/avkrefte før man får tilgang til de nevnte bevis, danner i sin tur hovedgrunnlaget for rettens avvisning av vitner og dokumentasjon, og dermed grunnlaget for ankenektelse. Dommernes handlinger er en åpenbar krenkelse av straffeloven § 173.

Det sier seg selv at det ikke har noen hensikt å gjendrive grunnlaget for mistanke eller anføre omstendigheter som taler til ens fordel, dersom påtalemyndigheten og domstolen nekter å behandle slike gjendrivelsler og anførsler. Men, dersom man aksepterer en slik prosess, så har man samtidig forlatt demokratiet og underlagt seg tyranniets prinsipper

Det er dette rettsregimet vi kjemper imot, og som må føre til at saken nå overføres til en habil lagmannsrett for ny behandling av anken over tingrettens avgjørelse, en avgjørelse som lider av at tingretten er blitt villedet og manipulert av Økokrim og dets vitner/samarbeidspartnere.

Herværende skriv tjener samtidig som en anmeldelse av de dommere og medlemmer av Økokrim som har medvirket i rettsovergrepene i den periode saken har vært under behandling i lagmannsretten. Saksbehandlende dommer i herværende sak er forpliktet til å melde fra om de straffbare forhold som er påvist ovenfor og i tidligere skriv fra min advokat, jf straffeloven § 196, jf § 223, og jeg forutsetter at dette blir gjort uten opphold.

Dette skriv oversendes elektronisk som supplement til dagens skriv fra advokat Elden. Dersom lagmannsretten ønsker en utskrift ber jeg retten om å umiddelbart informere om dette. I så fall vil undertegnede levere denne til lagmannsretten førstkommende mandag, 29. mai 2017.

Med vennlig hilsen

Hans Eirik Olav